

РЕШЕНИЕ

№ 33691

гр. София, 15.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **6021** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по част Шеста „Защита срещу изтезания, жестоко, нечовешко или
унизително отношение“ от Закона за изпълнение на наказанията а задържането под стража
/ЗИНЗС/ - чл. 276 - чл. 283.

Образувано е по искане на Г. К. К. с ЕГН: [ЕГН], понастоящем в СЦЗ, I група, чрез адв. М. З.
против Началника на СЦЗ към ГДИН с искане да бъде задължен Началника на СЦЗ на осн.
чл.280, ал.2, т.2 от ЗИНЗС да прекрати бездействието си , като осигури на молителя лечение и
медикаменти за диагностицираните му заболявания.

В искането са изложени подробни доводи в коментираната насока за незаконосъобразност на
конкретни бездействия от страна на органите на ГДИН, изразяващи се в това че в липсата на
адекватно и ефективно медицинско обслужване и лечение. Иска се прекратяване на визираното
бездействие, в нарушение на забраната по чл.3 от ЗИНЗС.

В съдебно заседание К., представляван от адв. З., поддържа жалбата. Иска съда да задължи
органа по изпълнение на наказанията да извърши необходимите действия, като осигури
възможност на жалбоподателят да проведе лечение в съответно лечебно заведение в България.
Претендира разности.

Ответникът, редовно уведомен, чрез юрк. К. оспорва искането.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор С., предлага да се отхвърли искането като
неоснователно.

От фактическа страна, не е спорно по делото, че жалбоподателят Г. К. К. е настанен в СЦЗ.
Установява се, че жалбоподателят многократно е прегледан в медицинския център при СЦЗ, в
различни ДКЦ в С., извършвани са му множество образни изследвания и рентгенография в МБАЛ

„Св. И. Р.“, Acibadem CityClinic и други медицински центрове. Няма данни за провеждано лечение на жалбоподателя в СБАЛЛС. Оплакванията на същия за липса полагане на адекватни медицински грижи. От представените, вр. с писмо 13593/02.06.2025г. на АССГ медицински документи (заверена медицинска документация на подс.Г. К. К. от Директора на МЦ-Затвора – [населено място], че се касае за лице, което редовно е преглеждано и консултирано, при поискване, като е подчертано, че К. рядко се записва за медицински преглед, когато екип от медицински център посещава групата на подсъдимите.

Видно от представената медицинска документация от ответника и от жалбоподателя, здравословното състояние на К. не е увредено сериозно, което да налага хоспитализация или оперативно лечение.

Видно от приложената с административната преписка КСМЕ, изготвена за нуждите на НОХД № 393/2020г. по описа на Софийски окръжен съд, в която подробно е изследвана приложената по настоящото дело медицинска документация за периода 2021-2023г., се касае за пациент със множество различни заболявания: Дегенеративно заболяване на шийния отдел на гръбначния стълб- дискови протрузии на нива:С3-С4;С4-С5;С5-С6 и С6-С7 установено с магнитно резонансна томография от 28.02.2023г.; Начална двустранна коксартроза-дегенеративно заболяване на тазобедрените стави; Невровегетативно заболяване на ръцете изразяващо се с изстиване, изтръпване, боцкане на върха на пръстите на ръцете и промяна в цвета от бледост до ливиден от 2022г.; Дегенеративните промени в шийния отдел на гръбначния стълб са установени с проведеното високо специализирано невроизобразително изследване от 28.02.2023г. Налице са МРТ данни за мозъчно съдова болест; Вегетативно- трофични промени в горни крайници изразяващи се изстиване, изтръпване, боцкане на върха на пръстите на ръцете, промяна в цвета от бледост до ливиден, намалена мускулна сила, непохватност и изпускане на малки предмети, затруднения при извършване на фини движения и др. Няма данни по делото на Г. К. да е отказан преглед или каквото и да било лечение, по делото липсват и доказателства такова да е търсено от лицето с искане до затворническата администрация.

Съдът е сезиран по жалба с правно основание чл. 276 и сл. от ЗИНС вр. с чл.256 и сл. от АПК, като искането е съдът да постанови лечение на Г. К. К. в специализирано лечебно заведение, включително обстоен преглед и/или изследвания, които да установят състоянието му към настоящия момент с оглед на предприемането на съответно лечение, поради бездействието на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Министерство на правосъдието.

Съгласно разпоредбата на чл. 276, ал.1 от ЗИНЗС всеки лишен от свобода или задържан под стража може да иска: т.1. прекратяването на действия и бездействия на орган по изпълнение на наказанията или на длъжностно лице, представляващи нарушение на забраната по чл. 3.; 2. извършването на действия с цел прекратяване или предотвратяване на нарушение на забраната по чл. 3.

Разпоредбата на чл. 3, ал.1 ЗИНЗС посочва, че осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение, като ал.2 на същата разпоредба визира, че за нарушение на ал.1 се смята и липсата на медицинско обслужване, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждаят чувство на страх, незащитеност или малоценност.

Видно от събраните по делото доказателства, не се установява бездействие на орган по изпълнение на наказанията или на длъжностно лице по отношение на лечението на К.. Съдът намира, че в случая са предприети всички мерки за медицинска помощ и достъп до медицински специалисти при поискване. Лицето многократно е извеждано за преглед, изследвания и лечение. Становището на медицинските специалисти в приложената по делото КСМЕ установяват, че

състоянието на Г. К. е добро, лечението на наличните при заболявания е симптоматично, медикаментозно, с прием през устата, което дава възможност да се провежда в условията на ареста или затвора, при динамичен контрол на лекарската служба на Затвора, а при необходимост да се осъществява консултация със съответните специалисти, с които СБАЛЛС има сключени договори, с цел коригиране на терапията.

Видно от разпоредбата на чл. 256, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове, а съгласно ал. 2 на същия член неизвършването на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежи на оспорване в 14 – дневен срок от подаването на искане до органа за извършването му. Разпоредбата на цитираната ал. 1 на чл. 256 от АПК е относима към бездействията на административния орган, когато задължението за съответното действие произтича пряко от нормативен акт. На задължението на административния орган, произтичащо пряко от закона, следва да съответства по силата на същия закон субективно право на гражданин. Тоест, правото на гражданин да може да бъде реализирано директно по силата на правната норма, чрез фактическо действие, без да е необходимо издаването на административен акт.

В случая законът изисква в местата за лишаване от свобода да се полага грижа за здравословното състояние на лишените от свобода. Медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода е уредено в глава Х от ЗИНЗС. Раздел I /чл.128 –чл.138 от ЗИНЗС / е озаглавен „Лечебни заведения към местата за лишаване от свобода“ . Раздел II /чл.139 –чл.148 от ЗИНЗС / регламентира „Профилактична дейност и насоки на медицинското обслужване на лишените от свобода“.

По силата на чл. 135, ал. 1, т. 1 от ЗИНЗС, лишените от свобода се изпращат в лечебни заведения извън местата за лишаване от свобода, когато в лечебните заведения към местата за лишаване от свобода няма условия за провеждане на необходимото лечение.

Съгласно чл. 139, ал.1 от ЗИНЗС всеки лишен от свобода след постъпването му се подлага на първичен медицински преглед за оценка на общото му здравословно състояние и санитарна обработка.

Съгласно чл. 141, ал.1 от ЗИНЗС За ХИВ/СПИН позитивните лишени от свобода се осигурява конфиденциалност за техния здравен статус. Текущото медицинско наблюдение, специализираните лабораторни изследвания и антивирусното лечение се осъществяват съвместно със специализираните лечебни заведения за СПИН.

Съгласно чл. 147 от ЗИНЗС при съмнения за психично разстройство на лишен от свобода се провеждат клинично-психологически и психиатрични изследвания за уточняване на диагнозата. Страдащите от психични разстройства, които се нуждаят от болнично лечение, се настаняват в специализираната болница за активно лечение към местата за лишаване от свобода.

Според чл. 148 от ЗИНЗС Лишените от свобода със зависимости или суицидни прояви се водят на отчет от лекаря психиатър и инспектор-психолога. За тях се изготвят специализирани програми за третиране.

Видно от събраните по делото доказателства, не се установява неизпълнение от страна на затворническата администрация на някоя от посочените правни норми. Напротив на К. са осигурени всички необходими мерки за медицинска помощ и достъп до медицински специалисти и то именно от органа по изпълнение на наказанията. Няма данни на лицето да са отказвани и медикаменти за лечение на каквото и да било заболяване.

С оглед на изложеното следва извода, че от страна на ответника не са извършени незаконосъобразни действия и бездействия, които да са в нарушение на чл. 3 ЗИНЗС, както и да

нарушават забраната по чл. 3 ЕКПЧ спрямо Г. К. К. и които да налагат тяхното преустановяване. Не са налице предпоставките по чл. 276, ал.1, т.1 и т.2 ЗИНЗС, поради което и искането се явява неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 280 ЗИНЗС, Административен съд София – град, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Г. К. К. с ЕГН: [ЕГН], понастоящем в СЦЗ, I група, чрез адв. М. З. против Началника на СЦЗ към ГДИН с искане да бъде задължен Началника на СЦЗ на осн. чл.280, ал.2, т.2 от ЗИНЗС да прекрати бездействието си , като осигури на молителя лечение и медикаменти за диагностицираните му заболявания.

ОСЪЖДА Г. К. К. с ЕГН: [ЕГН], понастоящем в СЦЗ да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – С. съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в тридневен срок от обявяването му, пред тричленен състав на същия съд.

СЪДИЯ: